

מ"ת 1591/03/18 - מדינת ישראל נגד יעקב משעלי, אסף יוסף בוהסירה - לא בעניינו

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 1591-03-18 מדינת ישראל נ' משעלי(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת
נגד
המשיבים
1. יעקב משעלי ע"י ב"כ עו"ד שירן ברגמן
2. אסף יוסף בוהסירה - לא בעניינו

החלטה בעניין משיב 1

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מובהר כבר עתה, כי כתב האישום הוגש כנגד 4 נאשמים, בקשת המעצר הינה ביחס לנאשמים 1-2 בלבד (יכונן להלן בצוותא: המשיבים), ואילו ההחלטה דן עוסקת בנאשם 1 בלבד, לאחר שנאשם 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ושחרר בהסכמה לאחר קבלת תסקיר מעצר.

כתב האישום

1. אישום ראשון מייחס למשיבים עבירות קשירות קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין); התפרצות בצוותא לבנין שאינו מגורים או תפילה, לפי סעיפים 407(ב) ו- 29(ב) לחוק העונשין; גניבת שק דואר בצוותא, לפי סעיף 97(1) לחוק הדואר, התשמ"ו-1986 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.

בתמצית נטען, כי ביום 5.2.18 בין השעות 17:15 - 19:40 התפרצו המשיבים לסניף דואר ברחוב סוקולוב 12 בהרצליה (להלן: הסניף), באופן שהמשיב התפרץ למקום בעוד נאשם 2 המתין בחניון ודיווח למשיב על כלי רכב יוצאים ונכנסים לחניון, ובהמשך הצטרף למשיב ושניהם התפרצו לסניף, עלו לקומה השניה בה מתבצע מיון דואר, ונטלו מן המקום שמונה שקי דואר מלאים שהיו מיועדים למיון וחלוקה.

2. אישום שני מייחס לנאשמים כולם, תוך שלמשיבים מיוחסות עבירות קשירות קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיפים 418 סיפא ו- 29(ב) לחוק העונשין; ניסיון זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיפים 418 סיפא, 25 ו- 29(ב) לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיפים 415 סיפא ו- 29(ב) לחוק העונשין; החזקת נכס חשוד כגנוב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו- 29(ב) לחוק העונשין. לנאשם 3 מיוחסות עבירות קשירות קשר לעוון וקבלת דבר במרמה, ואילו לנאשם 4 מיוחסות עבירות קשירות קשר לעוון וניסיון קבלת דבר במרמה.

בתמצית נטען, כי ביום 1.1.18 שכר המשיב יחידת דיור ברחוב ח"ן 2 ראשון לציון (להלן: הדירה). מיום 1.1.18 ועוד מעצרים ביום 7.2.18 עסקו המשיבים בצוותא בזיוף המחאות והפצתן לגורמים שונים. תמורת זיוף ההמחאות קיבלו המשיבים בצוותא סכומי כסף שונים כ"עמלה". זיוף ההמחאות בוצע בדירה באמצעות ציוד מחשבים, מדפסות וסורק שנרכשו על ידי המשיבים, שימוש בתוכנות גרפיקה ובניירות הדפסה יעודיים הנחזים להיראות כהמחאות כשרות. המשיבים החזיקו בצוותא בדירה, בתוך מכונת הכביסה, 168 המחאות של אחרים, שאין להם זכות בהן.

באישום זה מפורטות שיחות בין המשיבים לבין עצמם ובין הנאשמים 3 ו-4, שיחות המבססות לכאורה את העבירות המיוחסות להם באישום זה.

3. אישום שלישי מיוחס לנאשמים 1-3, תוך שלמשיבים מיוחסות עבירות קשירת קשר לעוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; החזקת נכס חשוד כגנוב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(ב) לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בצוותא, לפי סעיפים 418 (אמצע) ו-29(ב) לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף בצוותא, לפי סעיפים 420 ו-29(ב) לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בצוותא, לפי סעיפים 415 רישא ו-29(ב) לחוק העונשין. לנאשם 3 מיוחסות עבירות קשירת קשר לעוון, קבלת נכסים שהושגו בעוון, ניסיון קבלת דבר במרמה וקבלת דבר במרמה.

מדובר על שלוש המחאות שנשלחו בדואר ע"י שלוש חברות שונות, שלושתן לא הגיעו ליעדן, וחלף זאת הגיעו לידי המשיבים או מי מהם בדרך שאינה ידועה למבקשת. המשיבים זיפו את ההמחאות בדרכים שונות, ומסרו אותן לנאשם 3 כנגד תמורה.

4. אישום רביעי מיוחס למשיב ולנאשם 4 עבירות קשירת קשר לעוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף בצוותא, לפי סעיפים 420 ו-29(ב) לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בצוותא, לפי סעיפים 415 רישא ו-29(ב) לחוק העונשין; ולמשיב מיוחסות בנוסף עבירות התחזות, לפי סעיף 441 לחוק העונשין, ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.

נטען כי רישיון הנהיגה של המשיב פקע ביום 15.4.05, וכי היה מנוע מלקבל רישיון בשל חובות הוצאה לפועל ומסיבה רפואית. עובר ליום 20.11.17 קיבל המשיב מסמך הנחזה להיות רישיון של אחר בשם "עופר משולם". המשיב ונאשם 4 קשרו קשר לשכור עבור המשיב רכב באמצעות הרישיון המזויף, ואף פעלו לשם כך מול נציגי חברה להשכרת רכב בירושלים. בהמשך פעל המשיב מול אחר להוספת תמונתו לרישיון המזויף. ביום 07.2.18 עוכב המשיב על ידי שוטרים כשהוא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפים. המשיב הזדהה בכזב כ"עופר משולם" והציג בפני השוטרים את הרישיון המזויף.

גדר המחלוקת וטענות הצדדים

5. הצדדים הגישו תמציות טיעונים בכתב והשלימו טיעוניהם בעל פה. כן הוגש קלסר ובו חומרי החקירה הרלבנטיים. ב"כ המשיב איננו כופר בקיומה של תשתית ראיתית לכאורית לאישומים 1-3, אך טוען לחולשה ראיתית משמעותית. באשר לאישום 4 אין מחלוקת.

באשר לאישום 1 טען שהאישום מבוסס כל כולו על חקירותיו של הנאשם 2, שותפו של המשיב לכתב האישום. ב"כ המשיב הפנה להחלטות בית המשפט העליון: בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' בן ציון, פ"ד נח(4) 83 ובש"פ 6718/14 סוויסה נ' מדינת ישראל (31.12.2014) (להלן: ענין סוויסה), מהן עולה לכאורה, לשיטתו, כי בגדרי דיון

בבקשת מעצר אין מקום לייחס משקל לעדותו המפלילה של שותף לכתב האישום. טענה זו מבוססת על כך שלא ניתן לדעת האם השותף יעיד להגנתו במהלך המשפט, באופן שיאפשר לעשות שימוש בהודעתו בהתאם להוראות סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

עוד הפנה לכך שעדות שותף זקוקה לתוספת ראייתית מסוג דבר לחיזוק, והפנה לפסיקה הדורשת תוספת ראייתית לכאורית אף בשלב זה של ההליך - בש"פ 6206/05 מרואן נאצר ואח' נ' מדינת ישראל (21.08.2005). ב"כ המשיב סבור, כי לא ניתן למצוא בחומר החקירה חיזוק לכאורי כלשהו להודעותיו המפלילות של הנאשם 2, ואף הפנה לכך שבעימות ביניהם חזר בו הנאשם 2 מטענותיו כנגד המשיב, טען כי דיבר מתוך לחץ, וכי זוכר שהיה לבד.

באשר לאישום 2 טען כי החיפוש, שבוצע על פי צו שהוצא כדין, בוצע באופן לקוי, בנוכחות עד יחיד (במקום שניים), שאיננו מטעמו של המשיב ולא לפי בחירתו. העד הוא בעל הדירה ששכר המשיב, ובסופו של יום אף משמש עד תביעה כנגדו. לשיטת ב"כ המשיב, הליקוי שנפל בביצוע החיפוש מצדיק פסילת הראיות החפציות שהתקבלו במהלך החיפוש, קרי, מלוא המוצגים שנתפסו בדירה. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה התומכת, לשיטתו, בפסילת המוצגים, אף בשלב זה של ההליך, לרבות להחלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במסגרת מ"ת 13385-01-18 מדינת ישראל נ' טקלה (30.01.2018).

אשר לשיחות טלפון המפורטות בכתב האישום טען ב"כ המשיב כי מדובר במלל רב, שהמבקשת מעוניינת ללמוד ממנו את שאין בו, וכי איננו בהכרח מפליל.

באשר להודעתו המפלילה של נאשם 3, שב והפנה לטיעונים המפורטים ביחס לאישום מס' 1.

באשר לאישום 3 חזר על הטיעונים ביחס לאישום מס' 1, כשהפעם עד התביעה השותף לכתב האישום הוא נאשם מס' 3.

כאמור, ביחס לאישום 4 אין מחלוקת ראייתית.

אשר לעילת המעצר טען ב"כ המשיב לאפליה בינו לבין נאשם 2, אשר שוחרר בהסכמה במסגרת הליך המעצר, ובשפה רפה טען לאפליה מסוימת בינו לבין נאשמים 3-4, לגביהם לא הוגשה בקשת מעצר. עוד הפנה לתסקיר המעצר, לכך שהמשיב הביע מוטיבציה ראשונית להשתלבות בהליך טיפולי, ולכך שבפועל ענין זה לא נבדק. טען כי ניתן לאתר חלופת מעצר מתאימה עבור המשיב, וביקש להפנותו לקבלת תסקיר מעצר משלים.

6. ב"כ המבקשת הפנתה לאסופת הראיות המפורטת בתמצית הטיעון (צורפו חומרי החקירה הגולמיים). אשר לטענה בדבר עדות שותף (אישום 1), סבורה כי עניין זה צריך להתברר במסגרת התיק העיקרי. אשר לצורך תוספת ראייתית, סבורה כי חומר החקירה שהוצג, יש בו כדי להוות תוספת ראייתית. בכל הנוגע לחיפוש (אישום 2) הפנתה לנסיבות שהצדיקו, לשיטתה, חיפוש באופן שבוצע, וכן להתייחסות המשיב בחקירותיו למוצגים שנתפסו. עוד הפנתה לתמלילי שיחות רבות שהתקיימו בין המשיב 1 לאחרים, הקושרים את המשיב לאישום. בנוסף, הפנתה לממצאים שנאספו ממכשירי הטלפון של המשיבים (נתפסו על גופם) ובהם צילומי המחאות, צילומי מסך של תוכנה המאפשרת זיוף המחאות (התוכנה עצמה מותקנת על המחשב שנתפס בדירה). עוד הפנתה לכך שהמילה "צ'קים" נזכרת במפורש בחלק מהשיחות, המילה "הפקדה", "הדפסה" של סכום, וכד'. אשר לאישום 3, הפנתה לתמלילי שיחות התומכים בהפללה שהובאה מפיו של נאשם 3, לכך שההמחאות נתפסו על גופו של נאשם 3, לדברי המשיב 1 כי ההמחאות

מזויפות, וכן לראשית הודיה, בה אמר שיקבל 5 שנים.

דין

7. בחנתי את טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, ועיינתי בחומרי החקירה. להלן מסקנותי:

אישום ראשון: מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה ללא חולשה. אין מחלוקת על כך שסניף הדואר נפרץ, ונגנבו ממנו 8 שקי דואר. ההתפרצות מפורטת בחקירתו של נאשם 2 מיום 15.2.18 החל משורה 116, וכן בדו"ח הובלה והצבעה מאותו היום. אסופת מסרונים בין המשיבים במועד ההתפרצות (5.2.18 בין השעות 17:15 - 19:43) מהווה ראית סיוע התומכת בגרסתו של נאשם 2, וקושרת את המשיב במישרין לעבירת ההתפרצות. שיחה (מס' 42) בין המשיב לאחר מאותו המועד בשעה 20:21 מהווה ראית חיזוק נוספת ונפרדת, כשהמשיב מדבר על "הכמות האדירה שהבאנו עכשיו". על כך יש להוסיף דו"ח צפיה (מזכר מיום 12.2.18 מאת אופיר אלמליח) ממנו עולה כי נראו שניים יוצאים מסניף הדואר עם שקים, ואין מחלוקת על כך ששני המשיבים מאוכנים בהרצליה במועד הרלבנטי.

אשר לעובדה שהנאשם 2 הוא שותפו של המשיב לכתב האישום, דומה שאין חולק על כך שקיימות גישות שונות בבית המשפט העליון בכל הנוגע לבחינת עדות מפלילה של שותף במסגרת הליך מעצר, וב"כ המשיב, בהגנותו, לא התעלם מכך (טיעוניו בכתב בעמוד 2 תוך הפניה לענין סוויסה). עוד בענין זה ראו בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (10.4.2005), שם נקבע כך: "בחינת הפוטנציאל הראייתי של הודעות שותפים לכתב האישום מצדיק, דרך כלל ובלא נתונים לסתור, הערכה מסתברת כי השותפים יעידו להגנתם שהרי כך הוא מטבעם של דברים". כן ראו בש"פ 10118/17 בן ברוך נ' מדינת ישראל (1.1.2018), שם הוזכרה האפשרות להסתמך על אמרת חוץ של שותף בגדרי הליך המעצר (סעיף 15). לדידי, אין מקום לקבוע, בעת הנוכחית, קיומה של הסתברות גבוהה לכך שהמשיב 2 לא יעיד במהלך המשפט. נהפוך הוא, נוכח כתב האישום החמור המיוחס לו, בשילוב עם גילו הצעיר, והעיקר, שיתוף הפעולה שלו בחקירה והעובדה כי נטל אחריות על המיוחס לו, ניתן להניח בסבירות גבוהה כי ימצא להעיד להגנתו במשפט, ככל שלא יסיים את ההליכים קודם לכן בגדרי הסדר טיעון כזה או אחר.

8. אישום שני: כאן מצאתי לקבוע קיומו של קושי ראייתי מסוים הנלמד מהאופן בו בוצע החיפוש בדירה, בניגוד להוראות צו החיפוש, בנוכחות עד יחיד, מבלי שהתקבלה הסכמת המשיב לחיפוש באופן זה, ומבלי שהמשטרה טרחה להמתין להגעת המשיב למקום. אינני מקבל את הסברי המבקשת לצורך הדחוף בביצוע החיפוש, מחשש לאובדן המוצגים, אשר לא היו נפגמים אילו המתינו השוטרים להגעת המשיב לדירה. מנגד, לא שוכנעתי כי תיקון הפגם יחייב בוודאות פסלות והתעלמות מהמוצגים שנתפסו בדירה, וברי כי ענין זה עתיד להתברר בגדרי התיק העיקרי. לעת הנוכחית אייחס משקל מופחת למוצגים שנתפסו בחיפוש, תוך שמובהר כי מדובר במוצגים מפלילים הקושרים את המשיב במישרין לביצוע העבירות המיוחסות לו באישום זה. בנוסף, לא ניתן להתעלם מחומרי החקירה האחרים שנאספו: הודיית המשיב בהחזקת הדירה ובכך שהוא היחיד המחזיק מפתח לדירה; צילומי המחאות וצילומי תוכנה שנתפסו במכשיר הטלפון של משיב 2 (מזכר מיום 20.2.18 מאת ברק עידן דהוקי; מזכר מיום 18.2.18 מאת שלמה לוין); תמלילי שיחות ומסרונים מפלילים הקושרים את המשיב לעבירות (נספחים 37-38 לקובץ המוצגים שהוגש); דברי המשיב בחקירתו מיום 19.2.18 כי המשיב 2 הוא שסרק את ההמחאות (שורה 60 ואילך); הודיית המשיב 2 בחקירתו מיום 11.2.18 (שעה 10:09) כי רכש את הסורק לדירה לבקשתו של המשיב; ראשית הודיה של המשיב "אני אקבל 5-7 שנים מאסר" (חקירה מיום 13.2.18 שו' 133).

9. אישום שלישי: גם כאן, כמו באישום הראשון, מצאתי כי הפללת המשיב על ידי שותפו לכתב האישום, במקרה זה נאשם מס' 3, נתמכת באסופת ראיות המקימות, למצער, תוספת ראיתית לכאורית: נתפסו המחאות בחזקתו של נאשם 3; תמלילי שיחות בין המשיב ונאשם 3; הודעות בעלי המחאות על כך שאלו נשלחו בדואר ולא הגיעו ליעדן; חוות דעת מעבדה כי חתימות המושך בשתי המחאות נסרקו או צולמו, ולא נחתמו בדיו; דברי המשיב בחקירתו מיום 11.2.18 ביחס להמחאות שהוצגו לו, כי זה נראה כמו צילום (שו' 251). באישום זה, כמו באישום הראשון, מצאתי לייחס משקל מלא לעדות השותף, ולקבוע קיומן של ראיות לכאורה ללא חולשה.

10. אשר לעילת המעצר: העבירות המיוחסות למשיב, גם בהינתן חולשה ראיתית מסוימת ביחס לאישום מס' 2, מקימות עילת מעצר מובהקת מסוג מסוכנות לרכוש הציבור. בנוסף, אופי העבירות והתנהלות מרמתית של המשיב לאורך התקופה המיוחסת לו במסגרת האישומים (לרבות האישום הרביעי לגביו אין מחלוקת), תוך תכנון מוקדם והשקעת זמן ומשאבים, מגלים קיומה של עילה מסוג חשש לשיבוש הליכי משפט. זאת ועוד: היות נאשם 2 בן אחותו של המשיב, והשפעתו לכאורה של המשיב עליו במהלך ביצוע העבירות, כמו גם במהלך העימות ביניהם, מחזק את החשש לשיבוש הליכי משפט.

לא מצאתי לקבל את הטענות בדבר אפליה בין המשיב לנאשמים האחרים, לרבות הנאשם 2. חומר החקירה מצביע על המשיב כרוח החיה, העבריין המרכזי והעיקרי, זה המושך בחוטים שיזם וארגן לכאורה את העבירות המפורטות באישומים 1-3. קיומו של האישום הרביעי השונה בתוכנו מצביע אף הוא על תכנון מוקדם, מניפולטיביות ותעוזה (התחזותו של המשיב בעת מעצרו). מכאן, אין מדובר באפליה בין שווים, אלא באבחנה בין שונים.

עברו הפלילי של המשיב מעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו, ומאיך לא ניתן להתעלם מכך שהרשעותיו הרלבנטיות הינן בגין עבירות שבוצעו עד שנת 2010.

תסקיר המעצר מתייחס אל המשיב כרצידיביסט, ממנו נשקפת מסוכנות בעוצמה גבוהה. כן העריך קצין המבחן כי המשיב איננו מתאים לשילוב בחלופת מעצר טיפולית. מסקנותיו אלה של קצין המבחן מקובלות עלי. בהיעדר חלופה מתאימה (וספק אם תימצא) דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים במשפטו. עם זאת, במהלך הדיון טען ב"כ המשיב כי ביכולתו להציע חלופת מעצר שטרם נבחנה על ידי שירות המבחן. מבלי לטעת ציפיות באשר לתוצאת ההליך, לא מצאתי לעמוד בדרכו של המשיב בענין זה. מכאן, ככל שתוצע במהלך הדיון חלופה בת בדיקה, אפנה את המשיב לקבלת תסקיר מעצר משלים, לרבות אפשרות המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, במעמד
הצדדים.